

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 15C/211/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216210135
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Péter Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2019:2216210135.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom JUDr. Péter Nagy v sporovej veci žalobcu: COFIDIS SA, so sídlom Parc de la Haute Borne, avenue Halley 61, Villeneuve - d'Ascq, Francúzsko, zapísaný v Obchodnom registri Obchodného súdu v Lille pod č. 325 307 106, konajúci na území SR prostredníctvom COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 50 595 628, so sídlom Einsteinova 11/3677, Bratislava, právne zast: Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o., so sídlom Bárdošova 2/A, Bratislava, proti žalovanému: A. A., E.. XX.XX.XXXX, I. F. K., o zaplatenie 1.044,42 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.044,42 € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi sa p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu (spoločnosť COFIDIS, a.s., Bratislava, IČO: 36 816 337, po ktorej zániku súd na základe § 64 C.s.p. a vydaného uznesenia č.k. 15C/211/2016-131 zo dňa 27.03.2019 koná s jej právnym nástupcom uvedeným v záhlaví rozsudku - nový žalobca) sa podanou žalobou zo dňa 28.06.2016 domáhal vydania rozhodnutia súdu, ktorým by bol žalovaný zaviazaný k zaplateniu sumy 1.044,42 € a k náhrade trov konania titulom nesplateného úveru poskytnutého sumou 1.099,- eur. Svoj žalobný nárok odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel zmluvu o úvere na nákup tovaru č. XXXXXXXX dňa 29.07.2014, žalovaný mal úver splácať v pravidelných 48 mesačných splátkach po 33,40 eur, avšak si tento svoj záväzok riadne a včas neplnil, preto žalobca listom z 02.11.2015 vypovedal úverovú zmluvu a od žalovaného požadoval zaplatenie celého zosplateného dlhu v celku. Žalovaný do podania žaloby uhradil z uvedenej úverovej zmluvy sumu 300,57 eur. Jeho dlh ku dňu podania žaloby predstavuje žalobný nárok.

2. Žalobu s prílohami a procesné poučenia podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) vrátane jeho prechodného ustanovenia § 470 ods. 1, spolu s výzvou, aby sa k žalobe s prílohami vyjadril v určenej lehote, súd doručil žalovanému do vlastných rúk dňa 06.02.2017. Žalovaný sa k žalobe s prílohami v určenej lehote a ani do termínu nariadeného pojednávania písomne nevyjadril a uplatnený nárok žalobcu nijako nesporeoval. V prvom termíne pojednávania 12.01.2018 žalovaná namietala, že ona s týmto úverom nemá nič spoločné, na zmluve o úvere zo dňa 29.7.2014 sú falošné údaje keďže je tam nesprávne číslo jej OP, je tam nesprávny počet detí keďže v tom čase mala dve a je tam aj nesprávna adresa jej trvalého bydliska. V tom čase u nej bývala matka, ktorá mala prístup k jej papierom a údajom, pričom v tom čase ich navštevoval aj jej brat. Týždeň pre pojednávaním žalovaná podala trestné oznámenie vo K. na svojho brata a matku z dôvodu podozrenia podvodu a teda že matka s bratom vybrali na jej údaje pôžičku. O predmetnom úvere nevie nič. Ona ten úver nezobrala a ani z úveru nedostala žiadne peniaze. Žalovaný následným úkonom - podaním z 06.02.2018 namietol

miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Dunajská Streda, na čo však konajúci súd neprihliadol v zmysle § 41 a § 42 C.s.p., keď táto námietka nebola žalovaným uplatnená pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patril, t.j. nebola uplatnená včas.

3. Po odpadnutí dôvodu prerušenia konania uznesením č.k. 15C/211/2016-132 zo dňa 27.03.2019 bol vo veci nariadený ďalší termín pojednávania, ktoré súd vykonal v súlade s príslušnými ustanoveniami C.s.p. v neprítomnosti riadne ospravedlneného žalobcu, ktorý súhlasil s konaním pojednávania bez jeho účasti a žalovaného, ktorý sa nedostavil bez akéhokoľvek ospravedlnenia, pričom ani jedna strana nepožiadala o odročenie pojednávania. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a podstatným obsahom spisu (najmä žaloba, zmluva o úvere z 29.07.2014, prehľad splátok a úhrad, VOP, výpoveď zmluvy o úvere z 02.11.2015, vyjadrenie žalobcu s prílohami z 14.12.2017, vyjadrenie žalobcu z 17.01.2018, vyjadrenie žalovanej z 30.01.2018 s prílohami, návrh na pokračovanie v konaní s právnym nástupcom žalobcu s prílohami, oznámenie OOPZ K. o vydaní uznesenia o zastavení trestného konania, vyjadrenie žalobcu z 19.11.2019 s prílohami). Súd na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav veci: Pôvodný žalobca (COFIDIS, a.s., Bratislava) je spoločnosť, ktorej predmetom podnikania bolo okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Žalovaný nekonal v predmetnej sporovej veci v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Pôvodný veriteľ a žalovaný dňa 29.07.2014 uzavreli zmluvu o úvere na nákup tovaru č. XXXXXXXXX na formulári pripravenom pôvodným žalobcom. Zo zmluvy vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.099,- eur za podmienok konkrétne uvedených v tejto zmluve (zákonom upravované obsahové náležitosti zmluvy). Pôvodný žalobca listom z 02.11.2015 vypovedal predmetnú zmluvu z dôvodu neplatenia dohodnutých splátok riadne a včas a zároveň oznámil žalovanému, že jeho záväzok splatiť celý úver bol zosplatený s povinnosťou úhrady všetkých zvyšných splátok jednorazovo do uplynutia výpovednej doby. Žalovaný však svoje záväzky nesplnil ani potom a do podania žaloby uhradil z uvedenej zmluvy sumu 300,57 eur.

Podľa ust. § 290 C.s.p. spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

4. Žalovaný uzavrel predmetnú zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „OZ“) ako spotrebiteľ, preto na daný právny vzťah sa vzťahujú aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ďalej ust. § 52 a nasl. OZ. V zmysle ust. § 9 ods. 1, 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) je potrebné preskúmať, či v listinách, tvoriacich zmluvu, sú obsiahnuté všetky zákonom určené náležitosti. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti uvedené pod písm. a) až y).

Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ (v znení platnom od 01.01.2008) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania (s prihliadnutím a skutočnosť, že sa jedná o právny vzťah, ktorý vznikol po 01.02.2013) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

5. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v danom prípade pôvodný žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Žalobca sa tak domáhal svojich nárokov z titulu zmluvy, ktorou boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky s tým, že žalovaný sa zaviazal vrátiť ich zvýšené o úroky. Pretože pôvodný žalobca ako veriteľ poskytoval spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovaný ho neprijímal na takéto účely, spĺňajú tieto strany definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, a zmluva z 29.07.2014 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) cit. zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom.

6. Pokiaľ ide o námietky žalovaného prednesené v prvom termíne pojednávania 12.01.2018, v danej súvislosti je potrebné ako prvoradé uviesť, že dokazovanie možno vymedziť ako osobitnú činnosť súdu zameranú na získavanie poznatkov o veci, ktorá je predmetom súdneho konania. Povinnosť navrhnúť alebo označiť dôkazné prostriedky je v sporovom konaní povinnosťou strán, ktorá im bola všeobecne uložená v ustanovení § 185 Civilného sporového poriadku. Ide o povinnosť tej zo strán, ktorá tvrdí skutočnosť, ktorá má byť v konaní preukázaná. Povinnosť strán tvrdiť určité potrebné skutočnosti v sporovom konaní ovládanom prejednávacou zásadou sa nazýva povinnosť tvrdenia a vzťahuje sa vždy na konkrétnu skutočnosť stranou uvádzanú. V prípade, že ju strana splnila, platí, že uniesla bremeno tvrdenia. Existencia tvrdenej skutočnosti podmieňuje existenciu dôkaznej povinnosti, teda povinnosti strany označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dôkazným bremenom sa rozumie zodpovednosť strany za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia, a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v prípadoch, kedy určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola pre nečinnosť strany v dôsledku nesplnenia dôkaznej povinnosti preukázaná (resp. objektívne nemohla byť preukázaná) a kedy výsledky zhodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá (viď napr. rozsudok KS TT sp. zn. 24Co/130/2018 16.01.2019).

7. Súd v danej súvislosti konštatuje, že žalovaná neuniesla dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, že by pri uzavretí predmetnej úverovej zmluvy na nákup tovaru č. XXXXXXXX zo dňa 29.07.2014 boli zneužitá jej osobné údaje treťou osobou, v dôsledku čoho túto zmluvu nemohla uzavrieť ona. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná počas jej prednesu na pojednávaní dňa 12.01.2018 uviedla, že na preukázanie dôvodnosti uvedených podozrení by vedela do spisu doložiť potrebné doklady z príslušného OR PZ, kde podala trestné oznámenie. Súd napokon požiadal o podanie informácií konajúci orgán OO PZ K., ktorý po vykonanom šetrení vo veci dňa 12.07.2019 vydal uznesenie ČVS:F-XXX/VL-S.-XXXX z 12.07.2019 podľa § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku (právoplatné dňom 16.08.2019), ktorým zastavil trestné stíhanie z dôvodu jeho neprípustnosti. Nakoľko z výsluchov opísaných v tomto uznesení, ktoré boli vykonané v rámci trestného konania (okrem iného) u žalovanej ako poškodenej osoby a u ňou podozrievaných osôb - jej brata ako obchodného zástupcu predajcu a matky, vyplývajú výrazné rozpory ohľadom okolností uzavretia úverovej zmluvy, pričom trestné konanie skončilo bez vydania meritérneho rozhodnutia vo veci samej, bolo potrebné prešetriť žalovanou namietané skutočnosti na účely dostatočného zistenia skutkového stavu v predmetnom civilnom konaní. Žalovaná však po pojednávaní konanom dňa 12.01.2018 v súdom určenej lehote 20 dní a ani potom nenavrhol vykonať žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení uvedených v odseku 2 odôvodnenia tohto rozsudku a na ďalšie pojednávanie vo veci konané dňa 04.12.2019 sa ani nedostavila bez akéhokoľvek ospravedlnenia. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaná bola počas celého konania na súde, a to od doručenia žaloby vo februári 2017 pasívna, pričom nenavrhol vykonať žiadne dôkazy ani po ukončení trestného konania (kde zrejme tiež nevyčerpala riadne opravné prostriedky), ktoré by potvrdzovali jej skutkové tvrdenia a podozrenia, a ktorými by zároveň vedela účinne

vyvrátiť odlišné skutkové tvrdenia vyplývajúce z výsluchov najmä jeho brata ako podozrivej osoby v trestnom konaní, ktorý bol obchodným zástupcom predajcu, ako aj osoby, ktorá túto zmluvu za predajcu podpísala (a zároveň aj konala v mene žalobcu ako veriteľa). Za daného stavu preto v tomto konkrétnom prípade nemožno automaticky uvažovať ani o presune dôkazného bremena na žalobcu pri otázke existencie, resp. platného uzavretia zmluvy, ktorú mala so žalovanou uzavrieť priamo predajca (resp. jeho zástupca konajúci zároveň aj v mene žalobcu ako veriteľa) vypočutý v rámci trestného konania, do právoplatného skončenia ktorého bolo predmetné konanie prerušené práve na návrh žalobcu. V ukončenom trestnom konaní pritom uvedenými výsluchmi došlo k oslabeniu predmetných podozrení žalovanej, čo si vyžadovalo ich ďalšie skúmanie v predmetnom občianskoprávnom konaní, a to za aktívnej účasti žalovanej buď vo forme predkladania návrhov na doplnenie dokazovania z jej strany alebo minimálne vo forme poskytnutia aktívnej súčinnosti pri zaobstarávaní a zabezpečovaní takého dôkazu súdom v predmetnom spotrebiteľskom spore v zmysle § 295 C.s.p. (napr. pri znaleckom dokazovaní vyhotovením grafologického posudku, kde by boli potrebné viaceré ukážky podpisov žalovanej z príslušného časového obdobia). Toto sa však nemohlo v danom prípade uskutočniť z dôvodu dlhodobej nečinnosti a nezastihnuteľnosti žalovanej.

8. Na základe uvedeného výsledky zhodnotenia dôkazov v danom konaní neumožňovali súdu prijať záver ani o pravdivosti žalovanou namietaných skutočností, ani o tom, že by tieto skutočnosti boli nepravdivé, a keďže v konaní neboli preukázané jej tvrdenia, pričom tu nebol daný dôvod na automatický presun dôkazného bremena na žalobcu v sporných otázkach, muselo byť rozhodnuté o veci samej na základe predložených listinných dôkazov v neprospech žalovanej. Súd teda pri rozhodnutí vychádzal zo skutkových tvrdení žalobcu tak ako sú tieto opísané v odseku 1 odôvodnenia rozsudku, a to vrátane otázky existencie platnej úverovej zmluvy s identifikáciou žalovanej jej menom a rodným číslom, pričom súd zároveň konštatoval aj splnenie povinných obsahových náležitostí tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Z obsahu spisu vyplýva, že na predmetnom úvere poskytnutom vo výške 1.099,- eur bolo celkovo uhradených 300,57 eur, pričom počas konania už nedošlo k žiadnej ďalšej úhrade. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo nutné prijať záver, že žaloba o zaplatenie sumy 1.044,42 eur bola podaná dôvodne, keď táto suma je súčtom nezaplateného zostatku istiny úveru a jeho vyčísleného príslušenstva vzniknutého do dňa výpovede zmluvy a predčasného zosplatnenia úveru (viď prehľad splátok a úhrad na č.l. 9-10). Predmetný úver bol pre omeškanie s platením mesačných splátok pri súčasnom vypovedaní úverovej zmluvy v súlade s touto zmluvou (bod 7.1 VOP žalobcu vydaných 01.01.2014) a zákonnou úpravou (565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) predčasne zosplatnený listom z 02.11.2015, čím vznikla žalovanému povinnosť jednorazovo uhradiť veriteľovi celú zostávajúcu časť pohľadávky z úveru vo výške 1.044,42 eur, k čomu však doposiaľ (ani čiastočne) nedošlo. Na základe uvedeného vyhovel súd žalobe v rozsahu celej uplatnenej sumy, na ktorú vznikol žalobcovi nárok na základe príslušných zmluvných, ako aj citovaných zákonných ustanovení o zmluve o úvere.

9. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p. pričom dospel k záveru, že žalobca má právo na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, keďže žalobca bol v tejto sporovej veci úspešný na 100 % a neúspešný na 0 %, t.j. čistý úspech žalobcu predstavuje 100 %. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (výrok II).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).